

Raad
Vreemdelingen-
betwistingen

Arrest

nr. 75 831 van 27 februari 2012
in de zaak RvV 78 557 / II

In zake: ██████████

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VERBEKE
Nachtegaalstraat 47
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND, VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat ██████████, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 7 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 8 augustus 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. VERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

1.1. Op 14 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 8 juli 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de punt 1.1 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt betekend op 8 augustus 2011 en vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. Hij voegt bij zijn aanvraag een arbeidscontract voor dd. 03.12.2009 om te werk gesteld te worden bij firma T. C. BVBA (met ondernemingsnummer: 0881.339.525). Echter, het Belgisch Staatsblad (dd. 12.05.2011) vermeldt dat 'Bij vonnis van de Rechtbank van koophandel te Antwerpen dd. 05.05.2011, is firma T. C. BVBA, bij dagvaarding failliet verklaard.' Het mag dus duidelijk zijn dat betrokkene onmogelijk zal kunnen tewerkgesteld worden bij deze firma. Er dient tevens opgemerkt te worden dat het aan betrokkene toekomt om zijn dossier op te volgen en indien nodig aan te vullen met nieuwe elementen en onze diensten op te hoogte te brengen van eventuele wijzigingen in zijn dossier. Betrokkene kan zich aldus niet dienstig beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie, daar betrokkene geen arbeidsovereenkomst voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene in de toekomst zou kunnen worden tewerkgesteld, na de aflevering van een arbeidskaart B, zoals voorzien wordt in het criterium 2.8B van de vernietigde instructies.

Het feit dat betrokkene sinds enige tijd in België zou verblijven, bereid zou zijn de Nederlandse en/of Franse taal te leren, een eigen appartement gehuurd zou hebben, een uitgebreide vrienden- en kennissenkring zou hebben en hiervan verschillende getuigenverklaringen kan voorleggen, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie in het kader van artikel 9bis. Overigens doen deze elementen aangaande de integratie van betrokkene ook niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie d.d. 19.07.2009.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving."

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum."

1.3. Op 8 augustus 2011 wordt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - Model B
In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid, meegedeeld op 08.07.2011,

Wordt aan C. A., geboren te Kuyubasi / Turkije op 01.06.1974, van nationaliteit Turkije, het bevel gegeven om uiterlijk op 07.09.2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied

van Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Zweden, Tsjechië, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slovakije, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE MAATREGEL :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum."

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat een middel te ontwikkelen dat gericht is tegen de tweede bestreden beslissing die ertoe strekt zijn illegale verblijfsstatus vast te stellen. Blijkens het verzoekschrift ontwikkelt verzoeker een middel dat integraal gericht is tegen de beslissing waarbij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging ongegrond wordt verklaard. Zelfs indien de eerste bestreden beslissing vernietigd wordt en de ingediende regularisatieaanvraag terug "open" valt, wat in casu het geval is, verandert dit niets aan de illegale verblijfsstatus van verzoeker.

De Raad verklaart het beroep dan ook onontvankelijk voor zover het ingediend werd tegen de tweede bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing

3.1 In wat als een enig middel kan worden beschouwd, werpt verzoeker de schending op van "art. 9bis Vreemdelingenwet, en het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur."

Verzoeker betoogt als volgt:

"In de bestreden beslissing d.d. 08.07.2011 wordt vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn gevraagde regularisatie beroep deed op criterium 2.8.B van de inmiddels vernietigde instructie. Verwerende partij stelt daarbij dat hoewel ze noch de verblijfsduur conform het criterium 2.8.B noch de lokale verankering betwist, verzoeker niet in aanmerking kan komen voor de "economische regularisatie" gezien de werkgever die hem tewerk zou stellen failliet zou zijn verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel dd. 05.05.2011, in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd dd. 12.05.2011. Verwerende partij leidt daaruit af dat verzoeker onmogelijk door deze werkgever tewerkgesteld kan worden omdat deze failliet is verklaard en verwijt aan verzoeker dat ze geen nieuw arbeidscontract van een andere werkgever heeft bijgevoegd nu toch van een verzoeker kan verwacht worden dat hij zijn dossier opvolgt en aanvult en verwerende partij op de hoogte houdt van wijzigingen in zijn dossier. Deze motivering is strijdig met het redelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. In het licht van de Vreemdelingenwet en het K.B. van 7.10.2009 inzake tewerkstelling "economische regularisatie" en de opvolgingscomités mag toch minstens verwacht worden dat verwerende partij verzoeker op de hoogte stelt van het faillissement van zijn toekomstige werkgever. Verzoeker verwijst in dat opzicht naar de verduidelijkingen die het kabinet Wathelet op 16.10.2009 te kennis bracht aangaande de diverse criteria van de instructie van 19.07.2009, meer bepaald m.b.t. het in casu ingeroepen criterium 2.8.B: "de aanvraag voor arbeidskaart B mag door een andere werkgever of met een A. contract worden ingediend dan werkgever en contract die vermeld stonden in de regularisatieaanvraag. Dat kan bijvoorbeeld als het werkaanbod niet meer geldt wanneer de voorwaardelijke regularisatie is toegestaan. de nieuwe werkgever moet de arbeidskaart B dan aanvragen met model arbeidscontract binnen een termijn van drie maanden na de toekenning van de voorwaardelijke regularisatie" Het wordt dus aangevaard dat de betrokken vreemdeling/ kandidaat-werknemer een andere werkgever kan zoeken en vinden binnen diezelfde termijn van 3 maanden, bijv. in het geval van een faillissement van de werkgever. In het licht van deze toelichting van het kabinet Wathelet en het vertrouwens- en redelijkheidsbeginsel, mag toch minstens van de verwerende partij verwacht worden dat ze verzoeker op de hoogte had gesteld van het faillissement van zijn toekomstige werkgever. Op zijn beurt, mag van verzoeker niet verwacht worden dat hij er het Belgisch Staatsblad op naleest om het mogelijk faillissement van zijn werkgever te achterhalen en zodoende verwerende partij op de hoogte zou kunnen brengen van eventuele (negatieve) evoluties in zijn regularisatiedossier... Nu toch duidelijk blijkt dat niet de werkgever in personam, maar de mogelijkheid op een toekomstige

tewerkstelling centraal staat en de ratio legis uitmaakt van criterium 2.8.B van de inmiddels vernietigde instructie...

Verzoeker verwijst naar het gegeven dat hij gemakkelijk een andere werkgever had kunnen vinden die na zijn voorwaardelijke regularisatie een arbeidskaart had kunnen aanvragen. Feit is dat verwerende partij hem die kans niet geboden heeft.

Zie: tekst in Nieuwsbrieven VMC over besprekingen in Opvolgingscomité: - Nieuwsbrief nr. 13 / 30.07.2010:

"Als dit contract niet meer geldig zou zijn (bijv. omdat de datum van indienstneming verstrijkt voor de regularisatie beslist wordt) kan altijd een nieuw contract worden voorgelegd (bij dezelfde of bij een andere werkgever)".

"Voorwaardelijk geregulariseerde personen wiens werkgever (die een arbeidscontract ondertekende) weigert om een arbeidsvergunning aan te vragen, kunnen steeds een andere werkgever zoeken om een arbeidsvergunning aan te vragen. Dan kan echter slechts binnen de termijn van 3 maanden (zie puntje hierboven)."

- Nieuwsbrief nr. 3 / 14.02.2011

"Nieuwe info:

Als dit arbeidscontract tijdens de behandelingsperiode van de regularisatieaanvraag al niet meer geldig is (bijv. omdat de voorziene datum van indienstneming verloopt, of omdat de kandidaat-werkgever failliet is), dan is dat voor DVZ geen reden tot weigering van de regularisatie. DVZ beoordeelt enkel of er tussen 15/9 en 15/12/2009 een arbeidscontract werd voorgelegd voor de vereiste duur en het vereiste loon. Als dat voldaan is (en ook de andere 2.8.8 voorwaarden), dan beslist DVZ positief tot regularisatie onder 'opschortende voorwaarde'.

De voorwaarde om de regularisatie echt te doen ingaan, is dat eerst een arbeidskaart B moet worden toegekend. DVZ deelt dat per brief mee aan de vreemdeling. Vanaf ontvangst van die brief start een termijn van 3 maanden waarbinnen een werkgever voor deze vreemdeling een arbeidsvergunning kan aanvragen bij het gewest dat bevoegd is voor de plaats van tewerkstelling. Dat kan ook een andere werkgever zijn dan die van de regularisatieaanvraag. De arbeidsvergunning en arbeidskaart B moet gevraagd worden met een speciaal modelcontract, door de originele of een nieuwe werkgever. Als het gewest de arbeidsvergunning weigert voor de 3 maanden voorbij zijn, kan er nog een aanvraag worden ingediend bij het gewest, uiterlijk binnen de 3 maanden na de voorwaardelijke positieve beslissing van de DVZ.

* Als het gewest geen enkele beslissing neemt binnen de 3 maanden na de voorwaardelijk positieve beslissing van de DVZ, wacht de DVZ op de gewestelijke beslissing vooraleer echt te beslissen over de regularisatie.

Na een negatieve beslissing van het gewest (na het verlopen van de termijn van 3 maanden), neemt DVZ een negatieve beslissing over de regularisatie. DVZ wacht daarbij niet op de uitkomst van een eventueel beroep bij het gewest tegen de weigering van arbeidskaart."

Aldus wordt tegemoetgekomen aan een vorm van overmacht, zijnde een nadelige toestand waaraan betrokkene geen schuld heeft, in geen enkel opzicht.

(Volgens Van Daele op pag. 2183 is overmacht: "niet toerekenbare onmogelijkheid om zijn verplichting na te komen").

Het strookt niet met het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, noch met de zorgvuldigheidsplicht om de betrokken vreemdeling geen bijkomende termijn te geven om alsnog een andere werkgever te zoeken (werkgever die dan uiteraard bereid moet zijn de arbeidsovereenkomst te ondertekenen en de aanvraag in te dienen bij de bevoegde dienst Migratie van de Vlaamse Overheid), terwijl dit wel voorzien werd in de richtlijnen die naar voor zijn gekomen bij de bespreking in het Opvolgingscomité.

Dit gebrek aan 'soepelheid' in de appreciatie van een regularisatiedossier komt fundamenteel onrechtvaardig over omdat de betrokken vreemdeling volledig, maar dan ook volledig afhankelijk is van de actieve handelingen van de werkgever, terwijl diens nalatigheid enkel en alleen nadelig is of kan zijn voor de werknemer.

Men kan stellen (zoals in het geval van een wet die als strijdig met het gelijkheidsbeginsel wordt beschouwd) dat de toepassing van de motivering in de betreden beslissing een niet-gerechtigd onderscheid teweegbrengt t.a.v. personen die zich in een gelijkaardige en vergelijkbare positie bevinden, nl. vreemde personen die een positieve beslissing tot machtiging bekomen hebben doch die voor de vervulling van de opschortende voorwaarde afhankelijk zijn van het optreden van de werkgever en andere die niet geregulariseerd worden omwille van een overmachtsituatie, met name een faillissement dat zich buiten hun weten om heeft voltrokken. In dit laatste geval krijgt de vreemdeling immers geen kans meer op een mogelijke regularisatie terwijl de vreemdeling die geconfronteerd wordt met een faillissement van zijn werkgever na zijn regularisatie dit wél krijgt.

In het kader van een regularisatie die onder opschortende voorwaarde is toegekend en waarbij de werkgever failliet gaat na de toekenning van de regularisatie krijgt de vreemdeling wél nog een kans. Hij heeft de mogelijkheid om nog binnen de drie maanden een andere werkgever te vinden. Maar een vreemdeling die geconfronteerd wordt met een faillissement voor regularisatie, krijgt geen kans. Voor dit onderscheid is geen rechtvaardiging. De ene vreemde werknemer kan nog snel het 'gebrek aan werkgever' rechtzetten, of dit nog minstens proberen, de andere kan dit niet en die mogelijkheid wordt hem gewoonweg ontnomen zonder enige redelijke verantwoording."

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Aangezien verzoeker als enig middel opwerpt:

'Schending van het artikel 9bis Vreemdelingenwet, en het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.'

Verzoeker meent dat ten onrechte werd geoordeeld dat hij niet gemachtigd wordt tot verblijf gezien hij niet tewerkgesteld kan worden op basis van de voorgelegde arbeidsovereenkomst, nu zijn werkgever failliet is verklaard.

Teneinde zijn middel te ondersteunen verwijst verzoeker naar publicaties in nieuwsbrieven van VMC waarin zou meegedeeld zijn dat de aanvraag gegrond zou worden verklaard indien de werkgever inmiddels failliet is.

De verwerende partij laat gelden dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op nieuwsbrieven van het VMC. Deze nieuwsbrieven maken immers geen officiële informatie afkomstig van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid uit.

De informatie waarnaar verzoeker verwijst, werd overigens (ook) weergegeven in de nieuwsbrief van VMC dd. 08.04.2011 waarvan de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid uitdrukkelijk heeft verklaard dat de gepubliceerde tekst geen correcte weergave is van de verklaringen van de Staatssecretaris. (stuk 1)

Er is dan ook geen sprake van een schending van het vertrouwensbeginsel.

In casu heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid niet kennelijk onredelijk beslist dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis ongegrond is.

In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat verzoekster een arbeidscontract dd. 03.12.2009 heeft toegevoegd bij haar aanvraag, maar dat de firma T. C. BVBA bij vonnis d.d. 5.05.2011 van de rechtbank van koophandel te Antwerpen failliet werd verklaard, en het duidelijk is dat verzoeker hier onmogelijk zal kunnen tewerkgesteld worden.

Voorts werd er op gewezen dat het aan verzoeker toekomt om zijn dossier op te volgen en indien nodig aan te vullen met nieuwe elementen en de diensten op de hoogte te brengen van eventuele wijzigingen in haar dossier.

Bijgevolg werd vastgesteld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van het criterium 2.8B waarop hij zich in zijn aanvraag heeft beroepen.

Verzoeker is niet ernstig waar hij meent dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid hem had moeten inlichten over het faillissement van zijn toekomstige werkgever en hem de mogelijkheid had moeten worden gegeven tot het voorleggen van een nieuwe arbeidsovereenkomst.

Zoals de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht in de bestreden beslissing heeft opgemerkt, komt het aan verzoeker toe om zijn dossier op te volgen en indien nodig aan te vullen met nieuwe elementen en de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte te brengen van eventuele wijzigingen in het dossier.

"2.15. Verder komt het aan de aanvrager van een verblijfsmachtiging op grond van de instructie van 19 juli 2009 toe om aan te tonen dat hij voldoet aan de gestelde criteria en zelf zorgvuldig te zijn bij het opstellen van zijn aanvraag en het voegen van stukken ter ondersteuning van zijn aanvraag. Er kan van de verwerende partij niet verwacht worden dat zij telkens contact opneemt met de aanvrager van een verblijfsmachtiging om hem te "interpelleren" aangaande het vervullen van een door de instructie van 19 juli 2009 gesteld criterium." (R.v.V. nr. 51 313 van 18 november 2010)

Er is in casu dus geen sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Al evenmin kan verzoeker worden gevolgd waar hij in summiere bewoordingen een schending opwerpt van het gelijkheidsbeginsel.

De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Dezelfde regels verzetten er zich overigens tegen dat categorieën van personen, die zich ten aanzien van de aangevochten maatregel in wezenlijk

verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Er moet voorts opgemerkt worden dat een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het gelijkheidsbeginsel slechts kan aanvaard worden indien met feitelijke en concrete gegevens aangetoond wordt dat gelijke gevallen ongelijk worden behandeld (R.v.S. 5 maart 2004, nr. 128.878). Verzoeker laat evenwel na dit te doen.

Terwijl de verwerende partij volledigheidshalve nog opmerkt dat in de bestreden beslissing nergens wordt geoordeeld dat de werkgever die het bij de aanvraag gevoegde arbeidscontract heeft afgesloten, dezelfde moet zijn als degene die samen met de werknemer de arbeidskaart en arbeidsvergunning aanvraagt.

Door de gemachtigde werd vastgesteld dat verzoeker een arbeidscontract voorlegt, waarvan de werkgever bij vonnis d.d. 5.05.2011 failliet werd verklaard en er door verzoeker geen bijkomende elementen ter ondersteuning van haar aanvraag werden ingediend. Er worden geenszins bijkomende criteria en voorwaarden toegevoegd aan de instructie.

De gemachtigde heeft in het kader van zijn ruime appreciatiebevoegdheid waarover hij beschikt bij de beoordeling van de vraag of aan verzoekster een machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, duidelijk aangegeven om welke reden de door verzoekers aangehaalde elementen niet konden leiden tot een regularisatie van verzoeker.

De gemachtigde heeft geheel terecht verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard. De gemachtigde handelde daarbij binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid en na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het vertrouwensbeginsel en het gelijkheidsbeginsel inclusief.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden. Het enig middel van verzoeker kan niet worden aangenomen."

3.3. De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoeker te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

3.4. In de aanhef van de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld : "Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen."

3.5. Ter terechtzitting zijn partijen het erover eens dat met de "instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet" bedoeld wordt, de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (hierna: de instructie van 19 juli 2009). Partijen zijn eveneens het erover eens dat deze tijdelijk gepubliceerd werd op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be) en heden nog consulteerbaar is op de website van het Kruispunt Migratie-Integratie (www.kruispuntmi.be), het vroegere Vlaams Minderhedencentrum.

3.6. Het gegeven dat de instructie van 19 juli 2009 waarvan gewag gemaakt wordt in de aanhef van de eerste bestreden beslissing vernietigd werd door de Raad van State bij arrest nummer 198.769 van 9 december 2009, belet niet dat de overheid in het algemeen nader bepaalt door welke principes zij zinnens is zich te zullen laten leiden bij de uitoefening van de haar door de wet toegekende appreciatiebevoegdheid wanneer zij overgaat tot de beoordeling van de gegrondheid van de aanvragen om verblijfsvergunningen die ingediend worden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Een

dergelijke gedragslijn kan immers bijdragen tot een eenvormige toepassing van de discretionaire bevoegdheid (cf. RvS, 27 mei 2004, nr. 131.809) en tot het uitsluiten van arbitraire beslissingen. Uit de overwegingen van het bovenvermeld arrest van de Raad van State van 9 december 2009 kan niet afgeleid worden dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet de mogelijkheid heeft om een beleidslijn uit te zetten of dat het hem niet zou zijn toegestaan om – louter wat betreft de beoordeling ten gronde van een aanvraag om machtiging tot verblijf – de criteria die werden opgenomen in de vernietigde instructie te hernemen.

3.7. Door het uitvaardigen van de instructie van 19 juli 2009 heeft verwerende partij kenbaar gemaakt door welke criteria zij zich in het algemeen zal laten leiden bij het beoordelen van de gegrondheid van de aanvragen om verblijfsmachtiging die ingediend worden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De instructie van 19 juli 2009 somt op een niet-exhaustieve wijze bepaalde specifieke situaties op die aanleiding kunnen geven tot de toekenning van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit de volgende zinsnede: *"Deze opsomming neemt de discretionaire macht die de Minister of zijn gemachtigde bezit niet weg om andere gevallen dan deze die hieronder worden opgesomd te beschouwen als zijnde prangende humanitaire situaties. Een bijzondere aandacht zal hierbij uitgaan naar vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep."*

3.8. Een dergelijke gedragslijn mag evenwel niet het karakter aannemen van een strakke en absoluut bindende regel waardoor de inhoud van de te nemen particuliere beslissing in wezen reeds van tevoren wordt vastgesteld, meer bepaald reeds vóór het onderzoek en de beoordeling van de eigen merites – alle merites – van elke concrete zaak afzonderlijk (cf. RvS 27 mei 2004, nr. 131.809). De voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 mogen dus niet worden toegepast als een dwingende regel, aangezien daarmee afbreuk gedaan wordt aan de discretionaire bevoegdheid van de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde (cf. RvS, 18 oktober 2011, nr. 215.571).

3.9. Blijkens het administratief dossier voegde verzoeker bij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging een arbeidsovereenkomst, opgesteld op 3 december 2009 tussen verzoeker en zijn werkgever, T.C. BVBA. In de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging werd tevens gesteld: *"Cléant is bereid te werken in een knelpuntberoep. Destijds was hij in Turkije tewerkgesteld voor een aannemer in bouwwerken."*

3.10. De eerste bestreden beslissing stelt: *"Betrokkene beroept zich op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. Hij voegt bij zijn aanvraag een arbeidscontract voor dd. 03.12.2009 om te werk gesteld te worden bij firma T. C. BVBA (met ondernemingsnummer: 0881.339.525). Echter, het Belgisch Staatsblad (dd. 12.05.2011) vermeldt dat 'Bij vonnis van de Rechtbank van koophandel te Antwerpen dd. 05.05.2011, is firma T. C. BVBA, bij dagvaarding failliet verklaard.' Het mag dus duidelijk zijn dat betrokkene onmogelijk zal kunnen tewerkgesteld worden bij deze firma. Er dient tevens opgemerkt te worden dat het aan betrokkene toekomt om zijn dossier op te volgen en indien nodig aan te vullen met nieuwe elementen en onze diensten op te hoogte te brengen van eventuele wijzigingen in zijn dossier. Betrokkene kan zich aldus niet dienstig beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie, daar betrokkene geen arbeidsovereenkomst voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene in de toekomst zou kunnen worden tewerkgesteld, na de aflevering van een arbeidskaart B, zoals voorzien wordt in het criterium 2.8B van de vernietigde instructies."* Dit vormt de door verzoeker betwist passage van de eerste bestreden beslissing.

3.11. Uit het gestelde in punt 3.10 blijkt dat dat verzoekers argument van het hebben van een arbeidsovereenkomst en zijn bereidwilligheid om te werken in een knelpuntberoep uitsluitend afgehandeld wordt binnen criterium 2.8.B. van de instructie van 19 juli 2009 dat volgens de verwerende partij een arbeidsovereenkomst vereist waaruit blijkt dat de aanvrager in de toekomst zou kunnen worden tewerkgesteld. Derhalve wordt voormeld criterium 2.8.B. van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel toegepast, wat ook blijkt uit de slotzin van de bestreden beslissing die stelt *"Overigens doen deze elementen aangaande de integratie van betrokkene ook niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie d.d. 19.07.2009."* Verwerende partij beperkt hierdoor haar *"soepelheid in de appreciatie van een regularisatiedossier"* wat een schending uitmaakt van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is in de aangeduide mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in de mate dat het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 8 augustus 2011.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA